

Cesta nahoru XL. - Jak může básník Goethe pomoci vaší kariéře

Čas vydává nejlepší hodnocení lidí a jejich přínosu okolnímu světu. Příliš často zjišťujeme - zvláště v dnešní době všude a vždy dostupných informací - že uznávaný člověk se ukáže méně schopný, než jsme si původně mysleli.

Koncem 18. století se však objevil génius, jehož dopad na hudbu, divadlo, poezii, filozofii a rozvoj vaší kariéry (ano, čtete správně, ale víc o tom až později) je nedocenitelný. Dne 28. srpna 1749 se ve Frankfurtu nad Mohanem narodil Johann Wolfgang von Goethe, jehož odkaz lidé studují, analyzují a pocítují po staletí dodnes.

Goethe byl, mírně řečeno, barvitou a kontroverzní postavou. O některých jeho názorech a chování by se daly vést dlouhé debaty. Ale mnohá jeho mínění, jak se na génia sluší, prošla nejen zkouškou času, ale v průběhu doby nabyla i nového významu. Rád bych vás upozornil na jeden citát připisovaný Goethovi, který má pro budování úspěšné kariéry obzvláštní význam. A ve své moudrosti a platnosti pro život všeobecně je nepřekonatelný: "Jsi-li kovadlina, drž. Jsi-li kladivo, udeř."

Pozorně si tyto věty ještě jednou přečtete a na chvíli se nad nimi zamyslete. Já si při jejich čtení vždy vzpomenu na manažera popisovaného na nesčetných kurzech MBA, který má ve svém arzenálu manažerských dovedností jediný nástroj: kladivo.

Všechno považuje za hřebík, a tak kolem sebe buší kladivem. Do problémů, sporů, čehokoli, co mu stojí v cestě. Takoví lidé mají pocit, že se musí doslova protlouct životem a k dosažení svých cílů je třeba vždy nasadit sílu.

Načasování pro ně nic neznamená: "Správná chvíle přijde, až se do věci budu chtít pustit já!" Tito lidé si bohužel nikdy neuvědomí, jakého úspěchu by mohli dosáhnout, kdyby se drželi Goetheho slov. Abychom v životě dosáhli efektivitu, musíme chápat i kontext. Tedy to, kdo se nejlépe hodí pro ten který úkol.

Pokud pro vás nemá smysl, abyste se ujali vedení nějakého projektu (stali se kladivem), pak musíte pustit vpřed někoho jiného, někoho, kdo je schopen udělat nebo říci to, co je třeba (a vy se stáváte kovadlinou). Vezmeme-li tuto úvahu o krok dál, můžeme ji aplikovat i na načasování.

Pokud nepřišla chvíle udělat či říci, co máte na mysli, musíte zůstat kovadlinou, dokud nepříjde ten správný moment. Až potom se můžete změnit v kladivo a začít mluvit. Pokud se ohlédnete za svými dosavadními zkušenostmi s efektivními manažery, ihned si všimnete, že dokonale zvládli - jak já říkám - Goetheho koncept managementu.

Dobry manažer mnohokrát vyzývá ostatní, aby kladli otázky, než sami promluví. To mu pomáhá nejen lépe pochopit debatovaný problém, ale také umožňuje porozumět úhlu pohledu druhých. A tím strukturovat efektivnější prezentaci toho, o čem hovoří.

Jde tu o základní nástroj schopnosti řídit druhé. Optikou moudrosti Goethových slov život

hned vypadá jinak.

Člověk začíná vidět, že i ostatní někdy musí sáhnout po "kladivu". Někdy nejsou připraveni stát se kovádkou, jakou v jejich případech vyžadujete, protože se sami musí nejdříve protlouct svými záležitostmi.

Zvláště efektivní je tento přístup ve vztazích. Když jsem poznal svou budoucí ženu Priscillu, nikdo z našich společných známých by neřekl, že si budeme rozumět: "Jste oba velmi silné osobnosti, to partnerství nebude fungovat!"

Naštěstí pro nás jsme se naučili respektovat silné stránky toho druhého. A nevědomky jsme se tak začali střídat v roli kladiva a kovádky v závislosti na problému, který jsme právě řešili, nebo tématu, jež jsme probírali. Ve všech situacích však tuto metodu není lehké zvládnout - já to zatím nedokázal, ale je užitečné to procvičovat.

Takové jednání naznačuje vysokou úroveň úcty a zralosti, jež dobře působí na lidi, s nimiž jednáte. Ať už jde o ty na stejné úrovni, jako je ta vaše, nadřízené, podřízené na pracovišti, nebo o vaše životní partnery.

Takže až příště s někým budete mluvit, představte si, jak vám Goethe šeptá do ucha: "Kým v této situaci máte opravdu být: kladivem, nebo kovádkou?"

Hodně štěstí na vaší cestě vzhůru!

Pepper de Callier, předseda Bubenik Partners